

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Mariani Societatis Iesv

Nádasi, János

Romæ, 1658

Anno MDXC.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42840

stitue; vt valenti corpore & animo valeam tibi in posterum deservire. Hæc eum dixisset, conspiceret per quietem sibi videbatur eximiâ pulchritudine, sâminam, quæ leniter apprehensam manu obuertit in alteram lectuli partem: deinde bono animo esse iussit, quasi quod sperârat adeptam. Nec vanum fuisse quod viderat, fides secutæ valetudinis firmavit.

ANNO MDLXXXIX.

955 Neapoli quidam (aiunt literæ huius anni) piam vitam egerat diu: quam paulatim in tepefcens etiam posthabuit; hoc iam deterior, quod non vitijs modò prouehabatur, sed & prauâ animi contentione. Adit ad eum ingrauescente valetudine vnus de Societate, quasi per officium: persuadet; vt ex veteri consuetudine confugiat ad auxilium DEI Matris, & Sanctorum quos olim Patronos habuisset. Nec frustra. A desse visa illi est ore placidissimo Beata Virgo confessionem præcipiens. Idem fuit S. Ioannis Euangelistæ, & Francisci de Paula admonitum, qui eidem se obtulerunt videntes. Narratur visum familiaribus. reuocatur Sacerdos, & ille peccata confessus piè decessit.

Tepidos per illam suuare.

956 Eadem literæ narrant; Sodali cuidam, qui se ordini nostro aggregare constituerat, vitam fuisse Deiparam, quæ potionem præbuit decumbenti; eumque à febris postea persanauit.

pag. 23. Aegros recreare.

ANNO MDXC.

957 Matriona nostri ordinis studiosa (inquiunt eadem literæ anno 1590.) cum longè ægrotaret ab Vrbe, & consumptis viribus non longius à morte distaret, cupiebat extremum spiritum effundere, in aspectu nostrorum. Tum conuersa ad imaginem DEI Genitricis, ei consimilem quæ colitur

Imago.

nostro in templo Domus professæ ; O Iesuitarum, inquit, *Virgo, impetra mihi à Filio tantulum vite, ut te reuisam! Moriar libens.* Correpta dein somno, videre ipsa sibi visa est expetitam effigiem quam in mente habebat. Quare cum admirabilem cepisset voluptatem animo, corporis quoque valetudinem recepit.

Confessio.

958 Extra Urbem item Sodalis B. Virginis, implicitus morbo, qui ei fuit supremus, octavo ante obitu die Virginem, ut aiebat, vidit sanctissimam eâ effigie quâ cernitur in sodalium sacello, audiuitque præcipientem ut instante iam morte generali confessione animum perpugaret.

959 In Sede Angolana Lusitanæ annuæ hoc anno aiunt quandam fallam, se dum sibi vellet laqueo collum obstringere, prohibitam à Matrona pulcherrima: idque se facturam fuisse, nisi obstinisset, inquit, *Domina illa quam colimus in templo Societatis.*

Charitas.

960 Duo Nouitij hoc anno Lauretum Nouellariâ peregrini, ut adhuc recentes à seculo, nescio quid verborum, aut dissensionis inter se habuerant. Hi se à Beatissima Virgine specie modestissimæ adolescentulæ se in conspectum dante admonitos dicebant. Verba monentis fuere: *Maturemter vos lites, & iurgia. Vel, ut alius refert; Et vos filij?*

Agere quod illi gratum putas.

961 Dolanæ Annuæ narrant, iuueni qui à Sodalitatis Præfeto rogatus nomina sodalium attentè ac diligenter exscribebat, se obtulisse spectandam Deiparam dicentem: *Hoc age: rem mibi gratam facis: nec ego usquam tibi abero.*

962 E Vaxatenfi apud Mexicanos Collegio Patrum quidam piæ, sed pauperi faminz animam agen-

agenti aderat. Hæc miris gaudijs delibuta, dicebat; adesse sibi præsentem ac spectabilem Deiparam Patribus nostris cinctam. Sinite, aiebat, me iucundissimo DEI Matris conspectu frui. En ipsam aspicio cum insigni comitatu Patrum huic similitium qui mihi adstat ad lectum.

*Aegros vi
sere,*

963 Per iter, habendam in DEO, Deique Matre fiduciam tenerrimè suadet ipsa Deipara quæ nostros cuiusdam liberalitati commendavit, hoc anno, ut habent annuæ. Res ita habet: In Maxico cum à nostris adirentur maritimi populi, incidit Sacerdos noster cum socio in copiosum virum, & probum, qui nunquam antea è Societate quenquam aspexerat. Is excepit illos ut amicos & notos omni significatione humanitatis. Benignitatem tam effusam mirantibus, & causam quærentibus, dixit: Conspecta mihi DEI Mater comitantibus aliquot viris eadem veste quâ vos utimini, præcepit, ut vos adiuvarem quibus rebus possem. Hoc eodem anno erat Ioannes Baptista à Prato adolescens, Dilingæ in convictu, ubi lues quædam ex vrbe hausta, & contactu vulgata, quinquaginta adolescentes infecerat. Eorum vnus fuit Ioannes hic noster, qui Sacramentis ad mortem comparatus, & confessorio de B. Virgine tempore apta dicenti attentus, post breuem quietem, ò Pater, inquit, quid vidi? Tabulam conspexi opere fabrefactam elegantissimo, in qua tabula B. Virgo nomen mihi plerorumque sodalium aureis descriptum literis ostendit, spemquem fecit certissimam, me post breuem in flamma purgante moram, inter calites receptum iri. Hanc Patronam meam, mi Pater, multis stipatam Virginibus à me nunc discedentem sequi est animus. Per ego
te

pag. 709.

*Fiducia
singulari
erga illā
ferri.*

*Aegros vi
sere,*

*Sed parth
l. 3. c. 10.*

te diuina: Matris amorem rogo, inquit noster, ut ubi inter caelestes recentus fueris, morbo depopulanti finem à Deo impetres. Receptit Ioannes id se facturum: & abiit è vita. Mirum dictu! Ab eius excessu mali vis ita remisit, ut nemo postillauerit eo tentatus. Ita de hoc partim annua, partim Lechnerus.

ANNO MDLXXXI.

Confessio.

964 Annua sedis Pasuarenfis ex ipsorum ore quibuscum res gesta est, narrant, inueni profligatae vitae draconem horribili specie videnti, & opè coniugis inclamanti, ac eius monitu Deiparam, vocanti, fugiente spectro vocem auditam: Abiiceret sarcinam peccatorum: adiret Societatis Patres de tota vita consilium daturus.

*Sod l. 1. c.
9. & im-
pressa ei
vita.*

965 De P. Emondo Augerio hoc anno Comi extincto, singulari Dei Matris cliente, ita Lachnerus: Quo tempore animam agebat, piæ cuidam personæ oblata est lata quadam de ipso species. Videbatur enim videre sibi Angelos circumstantes lectulum Patris: moxque abeuntem animum in cælum deducere ingenti lætitiâ, pulcherrimo puerorum sodalitio (quale ipse instituerat olim in Gallia) celebrem pompam prosequente. Nempe quos ad Dei Matris cultum ducimus, ab iisdem ad cælum deducimur.

*Ibid l. 3.
c. 2. pag.
459.*

966 Eodem autore, duo è sodalitio adolescentes, die festo, aut Dominico, pomeridiano tempore, captato ex amœnitate cæli præsidio, nauem conscendunt, ut in Pado Italiae flumine lusitabundi reliquum diem exigant. Dum id agunt, dixit eorum alter alteri: Quin hoc in otio sodalitatis pensum persoluimus, & B. Virginis horarias preces legimus? Respondit alter: leges sodalitiij non obli-

*Officium
B. V.*

ga.